

Apokalipszis most?

2025 június 24. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Világrendszer-váltás zajlik.

Az apokalipszis az antik görög nyelvben azt jelentette, hogy „lehull a lepel”, vagyis azt a helyzetet, amikor a valóság lepel nélkül mutatja meg magát. Mind több jel utal arra, hogy egyre inkább ennek lehetünk tanúi a

világban.

Mivel a világháborúnak, mint jelenség-nyalábnak nincs pontos meghatározása, így könnyen lehet, hogy máris a harmadik világháború örvényeinek kell?s közepén verg?dik a világ. Az „els? ukrán front” véres iszonyata már több, mint három éve tart, és lassan két éve egyre vészjóslóbb fordulatokat vesz a „második ukrán front” a Közel-Keleten. S bár most éppen viszonylag „csendes”, de bármikor izzásba jöhet a „harmadik ukrán front” is a Távol-Keleten.

Az amerikai birodalom évszázada leáldozóban van, fékezett habzású fennmaradása is csak úgy képzelhet? el, ha Kínával és Oroszországgal képes lesz olyan egyezségre, amelynek nyomán „Háromtest Birodalomként” irányítanák a világot.

Ám a világháború három frontszakaszának örvénylései jól jelzik ennek az egyezségnek a roppant nehézségeit.

A közel-keleti „második ukrán front” különösen érzékeny „felület”, mert a lényege az uralkodó beszédtérben abszolút tabu, s mivel ennek következtében elbeszélhetetlen, így olyan narratívára volna szükség, ami képes elbeszélni az elbeszélhetetlent. Raffaello Santi, a reneszánsz fest? mondta, hogy a festészet dolga nem az, hogy megmutassa a láthatót, hanem hogy láthatóvá tegye a láthatatlant. Most tehát nekünk is arra kellene kísérletet tenni, hogy láthatóvá tegyük a „láthatatlant”.

A „Háromtest Birodalom” három látható eleme Amerika, Kína és Oroszország mellett ugyanis van egy „láthatatlan” elem is, amit egy paradoxonnal tudnánk szemléltetni. Izrael egy jelentéktelen közel-keleti kisállam, amelynek területe, népességszáma, de még gazdasági ereje is legfeljebb a világ országainak középmez?nyébe helyezi ?t. Mégis, az egész világ számára evidencia, hogy lényegében bármit megtehet, nincs olyan világhatalmi struktúra, amely képes lenne akaratát bármiben korlátozni. S mivel a hatalom nem más, mint akarat-átvitel, így a legfontosabb világhatalmi szuperstruktúra jelenik meg általa.

Az uralkodó globális beszédtérben azonban sem e különös jelenség értelmezési kerete, sem az ehhez kapcsolódó fogalomkészlet nem tárgyalható. Ami azért nem szerencsés dolog, mert így minden ezzel kapcsolatos megnyilvánulás egy olyan metanyelvet kénytelen használni, ami végs? soron lehetetlenné teszi a téma siker reményében való tárgyalását.

Pedig a lényeg viszonylag egyszer?en elbeszélhet? egy analógiával. Az elmúlt közel hatszáz év során hat nyugati nemzetállam adta a talapzatát a mindenkori világbirodalomnak, amelyek évszázadonként változtak. Ezek Portugália, Spanyolország, Hollandia (Németalföld), Franciaország, Anglia és az elmúlt évszázad során az Amerikai Egyesült Államok. Az el?z? birodalmaknál iés most igen látványosan az USA esetében is megmutatkozik a nemzetállami talapzat és birodalom kett?ssége. A „deep state”, vagyis „mélyállam” nem más, mint a birodalmi állam, ami van is, meg nincs is, hisz „hivatalos” létez?ként csak a nemzetállam adminisztrációja mutatkozik meg. És ez az adminisztráció mindig egy igen kényes „satuhelyzetben” van, hisz formális felel?sséggel a nemzetállam választóinak tartozik, de végrehajtó hatalomként azt kell „végrehajtania”, amit a birodalom diktál.

Ez a helyzet ma már nyílt titok, mindenki tudja, hogy így van, de a hétköznapi diskurzusban mindezt „illetlen” volna elbeszélni.

Nos, ennek analógiája mutatkozik meg a zsidóság esetében is, vagyis itt is fennáll a nemzetállam és a világbirodalom kett?ssége, de teljesen érthet? történelmi okok miatt ennek megjelenítése egyel?re lehetetlennek látszik. Ez az elbeszélhetetlenség viszonylag nyugodt és konszolidált id?kben nem okoz gondot, de most nem nyugodt és konszolidált a helyzet, mert éppen világrendszer-váltás zajlik. És mivel a zsidóságnak csak Amerika világbirodalmi pozíciója garantálta/garantálja, hogy egyszerre legyen nemzetállama és világbirodalma is, így érthet? az aggodalma a világhatalmi rendszer gyökeres átalakulásával kapcsolatban, térben és id?ben egyetemes garanciát akar arra, hogy a Háromtest Birodalom világuralma alatt is minden így marad.

A világrendszer-váltás tektonikus energiáinak örvénylése azonban arra utal, hogy ilyen garancia egyel?re nem tud létrejönni. A zsidó nemzetállam így érthet? módon „saját hatáskörben” tesz kísérletet e garanciák egyetemes rendszerének létrehozására, és a világhatalmi térben való rögzítésére, ám ez eddig strukturális akadályokba ütközött. A közel két éve fellángoló konfliktus, és ennek ez a mostani, igen kényes és kockázatokkal terhes szakasza során a zsidó nemzetállam ezt a strukturális akadályt kívánja eltávolítani.

A perzsa állam e strukturális akadályrendszernek csupán a látható felszíne, ha úgy tetszik a „jéghegy” csúcsa,

ezért Irán megsemmisítése önmagában még nem hoz megoldást, s?t akár fokozhatja is a helyzet kaotikus örvénylését. Ráadásul a mostani történések a Háromtest Birodalom egyezségrendszerének a létrejöttét is nehezítik, vagy akár romba is dönthetik az eddigi er?feszítések nyomán létrehozott építményt is. A nyers er?, mint az akarat-átvitel, vagyis hatalomgyakorlás hajtószíja rövidtávon lehet ugyan látványosan sikeres, de hosszabb távon igen súlyos következményekkel járhat.

Nagy Sándor ugyan kardjával egyetlen radikális aktussal „megoldotta” a gordiuszi csomó problémáját, ám nem árt rögzítenünk, hogy nem ez volt a feladat, hanem a csomó türelmes kibogozása. És ez bizony ma sincs másképpen.

Fricz Tamás - www.magyarnemzet.hu

Ajánló